І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: 'Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 46. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 11-го БЕРЕЗНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 11, 1966 No. 46. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 10-го березня 1966

В АМЕРИЦІ

ЗДА ДОЗВОЛЯЮТЬ НАУКОВЦЯМ ВІДВІДУВАТИ КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ, а також інші комуністичні країни, до яких досі не видавали пашпортів і карали, як хтось самовільно туди поїхав. Можна буде науковцям виїздити також до Куби, Альбанії, Північного В'єтнаму та Північної Кореї. Покищо Державний Департамент не виготовив нового реґуляміну в цій справі і його представник відмовився подати докладніші дані про це зарядження президента Джансона. Але один представник цього Департаменту заявив, що не буде окремого дальшого повідомлення в цій справі, тільки пашпортовий відділ Державного Департаменту буде видавати пашпорти науковцям, якщо будуть надходити прохання про це. Та ще не знати, яке становище в цій справі займуть уряди комуністичних держав, і чи вони даватимуть дозвіл на в'їзд американських науковців.

КАЦЕНБАХ ЗА ТЕ, ЩОБ ГОЛОСИ ЕЛЕКТОРІВ припадали кандидатові тієї партії, яка дістала більшість голосів у стейті. Головний прокуратор Ніколас де Каценбах зізнавав в Сенатській підкомісії в справах конституційної поправки. Він казав, що теперішня практика при виборі електорами Президента є „однією з головних ґарантій того, що в цій країні панує двопартійна система". Ця система є запорукою стабільности в політичній ділянці і не дозволяє на те, щоб в ЗДА появлялися нові малі партії. Вибір Президента загальним голосуванням, та розподіл електорських голосів між партії, пропорційно до числа голосів, які вони одержали, або вибір президентських електорів у виборчих дистриктах — сприяли б тому, що виникали б різні партії, які різничкували б політичне життя цієї країни.

УРЯД ВИМАГАЄ, ЩОБ АВТА ПРОДУКЦІЇ 1968-го РОКУ, БУЛИ БЕЗПЕЧНІШІ, бо інакше урядові аґенції не будуть їх купувати. В 1965-му році урядові аґенції купили були 9,542 авта. Адміністрація загальної служби опублікувала вимоги до стандартного авта моделю 1968-го року. Деякі урядові вимоги будуть здійснені вже при продукції моделів 1967-го року, інші аж в 1968-му році. Звичайно автомобільні фірми приймають урядові вимоги і продукують всі авта з тими поліпшеннями щодо безпеки, яких вимагає Уряд. Найважливішою зміною в нових автах буде те, що стернове керування буде таке, що воно не посунеться більше як на п'ять цалів до автоводія під час зудару авта при швидкості 30 миль на годину. Заплановані поліпшення щодо дверей, вікон, сиджень, опертя й інших частин авта.

РЕСПУБЛІКАНЦІ ПЛЯНУЮТЬ СХВАЛИТИ ВИБОРЧУ ПЛЯТФОРМУ ВЖЕ В 1967-му РОЦІ. Цю справу мають вирішити на зборах Республіканського Координаційного Комітету в березні, де її будуть реферувати мишиґенський ґубернатор Джордж Ромні та конґресмен із Висконсину Мевін Р. Лерд. Ромні — це провідник поступового крила і противник тієї виборчої плятформи, яку республіканці схвалили були на Номінаційній Конвенції в 1964-му році. Конґресмен Лерд — консерватист, він був головою комісії, яка ухвалювала плятформу для кандидата Беррі Ґолдвотера. Вони вже зустрічалися минулого тижня і обговорювали пляни виборчої кампанії цього року. В Конференції для схвалення виборчої плятформи мають взяти участь коло тисячі республіканських політиків.

У СВІТІ

ФРАНЦУЗЬКА АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВА ЗБАГАТИЛАСЬ 92 ОЛІЙНИМИ КАРТИНАМИ, що належали до колекції славного французького мистця Кльода Моне. У цій колекції є картини самого Моне, як також таких мистців, як Юджін Делякруа, Едуард Мане, Едґар Деґа, Поль Сіняк, П'єр Ренуар, Бет Морісе і Каміль Пісарро. Цю колекцію, вартістю понад 5 мільйонів долярів, подарував був мистець перед своєю смертю в 1926 році своєму синові Мішелеві. Мішель Моне, визначний дослідник Африки, осів на старості років в Нормандії і там помер минулого місяця, записавши перед смертю, одідичену по батькові колекцію картин французькій Академії.

НАСЛІДУЮЧИ КИТАЙ, АЛЬБАНІЯ ЗНЕСЛА ВІЙСЬКОВІ РАНҐИ У ВІЙСЬКУ. Від 1 травня не буде відзначень для військових старшин. Про це повідомила преса в Юґославії.

АВСТРАЛІЯ ПОЗИЧИТЬ В АМЕРИКАНСЬКИХ БАНКАХ ПОНАД 56 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ, щоб купити нові джетові літаки для летунських компаній Квантас і Транс-Австралія. Компанії зобов'язались виплатити затягнену позичку.

ЗЕМЛЕТРУС НАВІДАВ ТАКОЖ СЕРЕДУЩИЙ І ОХІДНІЙ КИТАЙ. Сейсмографи у цілолу світі занотували трясення землі на терені Китаю, але китайська преса і радіо про це мовчать. Дехто підозріває, що це був підземний вибух нуклеарної зброї. Та метеорологи в Японії заперечують цю можливість. Це може бути дальший ланцюг землетрясення, що відвідав був раніше Туреччину.

В'ЯЗНИЦІ У ҐАНІ ЗМІНИЛИ СВОЇХ МЕШКАНЦІВ. НОВИЙ РЕЖИМ, ЯКИЙ СКИНУВ УРЯД, що його очолював Кваме Нкрумаг, випустив на волю в'язнених у цих в'язницях противників цього президента - „спасителя". Вже під час революції ґанські в'язниці виповнились новими мешканцями, прихильниками старого режиму. У в'язниці перебуває теж колишній міністер закордонних справ Олекса Квесон-Сакій, що в минулому році був президентом генеральної асамблеї Об'єднаних Націй. Квесон-Сакій перейшов на сторону нового режиму і повинен бути скоро звільнений із в'язниці. Покищо він пише там книжку, що має назву „Від Пейпінґу до Ашер Форту".

ЄГИПЕТ ПЛЯНУЄ ЗОРГАНІЗУВАТИ ЩЕ ЦЬОГО МІСЯЦЯ КОНФЕРЕНЦІЮ проти заходу. Президент З'єднаної Арабської Республіки Ґамаль Абдель Нассер порозумівся в цій справі із диктатором Юґославії Йосифом Тітом. Обидва обговорювали переворот у Ґані і бажають запротестувати проти „вмішування імперіялістів у внутрішні справи визволених країн".

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ У-ТАНТ ЗАКЛИКАВ В СЕРЕДУ ПЕРЕСТАТИ БОМБАРДУВАТИ Північний В'єтнам, як теж вимагав покликати до переговорів представників В'єтконґу. Речник У-Танта повідомив, що Генеральний Секретар плянує скликати пресову конференцію ще того місяця і далі вести акцію за мирне полагодження конфлікту у В'єтнамі.

ФРАНЦІЯ РІШИЛА ВИСТУПИТИ З НАТО

Париж. — На скору відповідь президента Джансона в справі підпорядкування всіх військових сил НАТО на терені Франції французькому командуванню прийшла ще скорше заява президента де Голля, який підтвердив свої попередні заяви, що Франція відтягне свої війська з-під загального командування в рамах Атлантійського пакту і вимагає повної контролі над усіми базами на терені Франції, включно з американськими військовими базами. Член кабінету французького президента подав, що де Голл не бачить тепер можливостей для реформ НАТО, в якому Франція вимагає командного становища, а тому теж продовжує свою акцію по наміченому пляну відтягнути поступово до квітня 1969 року французькі війська з-під об'єднаної команди, що її визначає статут НАТО, як теж і вимагати повної контролі над всіми не-французькими військами на терені Франції. Вже від деякого часу Франція вимагає контролі в НАТО, головно над тими військами і військовими об'єктами, що є на терені Франції. Всі війська і військові бази НАТО є під об'єднаною командою, в якій головні командні становища займають переважно американці. Президент де Голл не бажає бути в ролі „васаля" на свойому суверенному французькому терені і вимагав командного становища для Франції в НАТО. Ці вимоги подиктовані не лише амбіцією Франції бути світовою потугою, але теж страхом перед озброєнням нуклеарною зброєю Німеччини, яка є членом НАТО. Де Голл бажає взяти всю відповідальність за оборону Франції на себе. Він заявив через речника свойого кабінету, що він переговорюватиме з урядом кожної окремої держави — члена НАТО в справі спільної безпеки. В НАТО є 15 держав, та мілітарну вартість мають крім американських країн: ЗДА і Канади та Англії, Франція, Італія й Туреччена; може цю вартість зискати і Німеччина. Французький президент заявив теж, що відмовляючись від членства в НАТО, він буде підтримувати дух взаїмної безпеки, що його ціллю було НАТО. Та Франція не хоче мати спільних зобов'язань, що їх диктує статут НАТО, вона хоче з кожною держатою мати окремий договір. Де Голл вислав був листи, подібні до листа, переданого американському президентові, до урядів всіх держав, об'єднаних у НАТО. Теж і президент Джансон вислав листи до урядів усіх держав НАТО, подаючи, що пропозиції французького президента мусять бути розглянені всіма державами НАТО. З Лондону подають, що з уваги на цю поважну кризу в НАТО, можна сподіватись скликання конференції закордонних міністрів. Уряд ЗДА хоче мати опінію в цій справі від кожного заінтересованого уряду і щойно тоді детально відповідатиме Франції.

Сенат схвалив пенсії соціяльного забезпечення для всіх у віці понад 70 років

Вашингтон. — Сенат 8-го березня більшістю 45-ох до 40 голосів схвалив пенсії соціяльного забезпечення для всіх осіб, які мають 70 або більше років, без огляду на те, що вони ніколи не платили вкладок до цієї інституції. Пенсія виносить $44 місячно для однієї особи, а для родини з двох осіб — $ 66. Передбачають, що коло 1 800 000 осіб скористають з цих пенсій, але між ними є вже 700 000 осіб, які дістають пенсії від Федерального Уряду, Стейту або Міських Самоуправ. Особи, які дістають приватні пенсії, мають право на нові урядові пенсії. Ці нові пенсії виплачуватимуть з державної скарбниці, а не з фондів соціяльного забезпечення. В першому році Уряд виплатить на ці пенсії коло — $800 000 000, а в перших п'ятьох роках коло — $3-400 000 000. В справі податків Сенатський Республіканський Політичний Комітет одноголосно заявився проти того, щоб Президент міг дістати повновласті збільшувати або зменшувати податки. Таких повновластей домагався президент Кеннеді в 1962-му році. Президент Джансон досі в цій справі не висловився. Провідник республіканської меншости в Сенаті, сенатор Еверетт МекКінлі Дірксен передбачає, що ще перед листопадом цього року Уряд вимагатиме дальшого збільшення податків. Він відмовився докладно виявити, на якій підставі він так думає, тільки заявив, що високопоставлена урядова особа про це з ним розмовляла. Дискусія про признання пенсій всім особам у віці понад 70 років була завзята і в цій справі було кілька голосувань.

„ШУКАЙТЕ, А ЗНАЙДЕТЕ"

Пошукування за схованими скарбами мабуть таке давнє, як людська історія. Воно переводиться і сьогодні, як це свідчить випадок в Сан Дієґо в Каліфорнії. Дружина бейзболової Малої Ліґи вправляла, приготовляючись до недалекого сезону цього спорту, як мала, 5-літня дівчинка, поргаючись в землі, натрапила на скриньку, в якій було 500 долярів у старих, золотих монетах. Неґайно малі спортовці забули про свої вправи, а їхні батьки про своїх дітей і всі завзято пошукують дальших захованих у землі скарбів.

У В'ЄТНАМІ ЛЮДИ ГИНУТЬ, ЛЮДЕЙ РЯТУЮТЬ

Війна у В'єтнамі коштує вже багато людських жертв, але й чимало їх врятовано. Ця мала в'єтнамська дитина, яку мати принесла до американського військового лікаря та який її оглядає, навряд чи була б мала цю лікарську опіку без приявности американців з уваги на війну.

Знавці не передбачають війни з червоним Китаєм

Гонґ Конґ. — Знавці міжнародних відносин, базуючи свої спостереження і висновки на аналізі міжнародних відносин і, зокрема, на тоні комуно - китайської пропаґанди, не передбачають безпосередньої загрози приступлення червоного Китаю до Війни у В'єтнамі, що означалоб евентуальне поширення тієї війни на нову світову війну. В останньому часі мали відбутися наради „на вершинах" китайських комуністичних лідерів і тон комуно - китайської пропаґанди після тих нарад дозволяє на заключення, що означало б евентуальне попер не буде. Знавці міжнародних і китайських відносин вважають, що рішення комуно - китайського проводу не поширювати в'єтнамської війни базуються на припущеннях, що теперішня міжнародна ситуація не є сприятлива для будь-якої комуно - китайської військової акції, що З'єднані Держави Америки із свого боку не мають в пляні загострювати війну у В'єтнамі до тієї міри, що участь у ній червоного Китаю була б необхідна та що публічна опінія в Америці не заставить уряду президента Л. Б. Джансона відкликати американські війська з В'єтнаму та що війна там буде продовжуватись. Із розвитку воєнних дій у самому В'єтнамі впродовж середи, 8-го березня, головне місце займає повідомлення, що реґулярні комуністичні війська в силі яких 600 вояків оточили одну із баз, в якій находиться 12 американських вояків та біля 400 змобілізованих і вишколених американцями в'єтнамців із племени Монтаґнард в районі головного шляху комуністичного постачання з Північного В'єтнаму.

Індонезійські студенти атакували американську амбасаду

Якарта, Індонезія. — Понад триста студентів заатакували американську амбасаду в Якарті камінням і „молотовськими коктейлями". Це перша протиамериканська демонстрація від минулого жовтня, коли відбулась комуністами інспірована револьта. Демонстранти повибивали вікна в будинку амбасади і спалили американські автомашини. Інша група студентів, в числі понад 600, заатакувала будинок міністерства закордонних справ, вимагаючи усунення комуністичних міністрів з уряду президента Сукарна. Ліві студенти, що атакували американську амбасаду, закидають ЗДА втручування у внутрішні справи Індонезії. Вони здерли американський прапор і спалили його. Демонстранти теж затримали автомашину, в якій їхала дружина одного із урядовців американської амбасади, випросили її з автомашини, не турбуючи, а автомашину спалили. Американський державний департамент запротестував в уряді Індонезії проти цієї атаки на амбасаду.

В Індії є 3,000 в'язнів без засуду

Ню Делі. — Уряд Індії подав до відома, що в індійських в'язницях перебуває без суду понад 3 тисячі осіб, арештованих на основі закону про оборону Індії з 1963 року. Цей закон говорить, що з уваги на безпеку країни поліція може в'язнити кожного без суду протягом шести місяців. У східній Індії були криваві сутички племінних революціонерів з поліцією. Було кількадесят убитих. У висліді револьти індійський уряд заборонив діяльність Національного Фронту Мізо, що керує революційними діями.

Померла поетеса Анна Ахметова

В Совєтському Союзі померла поетеса Анна Ахматова, що здобула собі велику поетичну славу і за кордоном Народилась вона в Україні, в місті Одесі, в 1888 році; її справжнє прізвище Горенко. Почала друкуватися в 1907 і належала до так званих акмеїстів, які підтримували так звану „чисту поезію". В 1912 році вийшла її перша збірка поезій „Вечір" і зразу винесла її на тодішній поетичний олімп. Пізніше появились її дальші збірки поезій „Чотки", „Анно Доміні MCMXXI", Подорожник". Після 1921 року Ахматова не друкувалась в Совєтському Союзі, а за урядування інквізитора Жданова зазнала переслідування. Все ж поетеса витримала всі офіційні удари і не здала своїх поетичних позицій, що визнавали свободу творчости і свободу людського духа. В її поезіях оспівана любов. Під час останньої війни преса надрукувала деякі вірші Ахматової, але й ті були визнані урядовою критикою, як „буржуазно-аристократичні і декадантські". Як інший російський поет, жидівського походження, Борис Пастернак, українка з походження Ахматова присвятилась в совєтських умовинах перекладові. Вона переклала на російську мову збірку лірики Івана Франка „Зів'яле листя", а також опублікувала багато мистецьких перекладів з французької, а то й китайської і корейської мов. Її єдиний син зазнав переслідувань від совєтського режиму разом із своєю мамою.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВЕЧІР ПРО ТВОРЧІСТЬ РОМАНА ПАЧОВСЬКОГО

Ню Йорк. — В п'ятницю, 11-го березня, о год. 8-ій увечорі відбудеться в Літературно - мистецькому Клюбі при Другій евню ч. 140 вечір, присвячений обговоренню мистецької діяльности мистця Романа Пачовського. Доповідатимуть мистці Л. Кузьма і А. Малюца. Після того самий мистець Роман Пачовський поділиться з приявними таємницями своєї творчости.

ДОПОВІДЬ ПРОФ. П. МЕГИКА

Філядельфія. — Літературно-мистецький Клюб у Філядельфії влаштовує доповідь відомого мистця професора Петра Мегика на тему „Плястичне мистецтво в Україні сьогодні". Доповідь відбудеться в залі Дому Молоді при вулиці Олд Йорк у суботу, 12-го березня, о годині 7:30 увечорі. Доповідь буде ілюстрована світлинами.

РУСИФІКАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Ню Йорк. — У виповненій вщерть залі Українського Інституту Америки в Ню Йорку, відбулася Наукова Конференція, яку влаштувала Філологіч. Секція НТШ. Конференцію відкрив проф. д-р В. Лев. З черги проф. В Чапленко виголосив доповідь на тему „Труднощі в боротьбі з русифікацією української мови" На підставі численних джерельних матеріялів, прелеґент описав боротьбу наших письменників та літературознавців з занечищуванням та перекручуванням нашої мови в Україні. Післяслово виголосив проф. д-р В. Стецюк, який також закрив Конференцію.

ДОПОВІДЬ ПРО РОЗВИТОК ПИСЬМА І ПРАВОПИСУ

Ню Йорк. — Філологічна Секція Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗДА влаштувала доповідь проф. Павла Савчука, на тему „Питання історичного розвитку українського письма і правопису". Прелеґент представив письмо, як чинник духової культури людини, подав методологію вивчення письма, історію його розвитку та роди письма, зокрема характерні прикмети кирилиці і глаголиці.

„БУНТ МОЛОДІ" В НЮАРКУ

Нюарк. — Заходами Клітини Студентського Товариства „Зарево" в Нюарку відбудеться панель під назвою „Бунт молоді" в суботу, 12-го березня, о годині 7-ій увечорі в залі Української Католицької Школи при вул. Айві, на розі Сенфорд Евню. В панелі беруть участь д-р Оля Решетило, яка говоритиме про нашу молодь в краю і на еміґрації, Оксана Бакум, що виголосить думки на тему сучасної ідеології і становища совєтської молоді, д-р Юрій Криволап, що говоритиме про рухи серед молоді та Марко Царинник, який говоритиме на тему: „Барикади, чи бітники". Модератором буде Михайло Герець.

„КАНАДСЬКА РАДА" В ОТТАВІ ПРИЗНАЛА ДОПОМОГУ ПРОФ. ЯР. РУДНИЦЬКОМУ НА СЛОВНИК

Вінніпеґ. — Доцінюючи високу наукову вартість „Етимологічного словника української мови" проф. Яр. Рудницького, „Канадська Рада" в Оттаві признала авторові наукову допомогу на опрацювання дальших частин словника, в сумі три тисячі долярів. Як відомо, проф. Рудницький працює над цим словником від 1941 року й почав видавати його власним коштом частинами в 1962 році під фірмою Української Вільної Академії Наук — УВАН у Канаді. Досі вийшло п'ять частин цього словника (Букви А-В, стор. 480). Допомога „Канадської Ради", якою завідуватиме Манітобський університет, призначена на оплачення технічних помічників у праці над рукописом словника.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

НЕ СПУСКАЮТЬ З ОЧЕЙ

Завідувач культурно - масової роботи львівського комсомолу С. Ксьонжик пише в „Радянській Україні: „...кожна комсомольська ланка повинна повсякденно тримати в полі зору тих, кому сьогодні 14-17 років, цікавитись їхніми запитами й інтересами, спрямовувати їхні дії".

ПРИСЯГА

Кожний хлопець, який закінчив львівську міську професійну школу ч. 29, в день надання йому „робітничого розряду", тобто ступня професії, мусить скласти присягу перед червоним прапором і на закінчення тричі сказати: „Клянусь!", — розповідає кореспондент Д. Головко зі Львова у часописі „Молодь України" з 9 лютого.

ЛИСІ ХУТРА

У Київській центральній універсальній крамниці з'явилися жіночі і дитячі хутра. Але „вони оздоблені лисинами, — пише А. Засуха в часописі „Рабочая Газета". — Такі лисини, що й долонею не закриєш, та ще й на видному місці".

КАЛИНОВІ ВІТАМІНИ

Калина містить вітаміну С в більшій кількості, ніж будь-яка інша ягода, поступаючись у цьому лише перед чорною смородиною.

Щоб калина не мала гіркого присмаку, її приморожують або пропарюють у закритому посуді. Після цього з неї можна варити кисіль, начиняти нею пироги.

Калиновий чай дуже корисний при застуді.

ШАПКА - БИРКА...

Якось я пішов містом Павлоградом, щоб купити шапку, — розповідає токар Г. Толочко в „Рабочій Газеті".

— Бери шматок хліба, бо доведеться цілий день ходити, — порадила дружина.

В одній крамниці я попросив показати шапку 56-го розміру.

— У нас один розмір: шістдесятий, — відповів продавець.

Іду далі. Нарешті, знайшов свій розмір, але шапки були такі пом'яті, ніби їх корова жувала.

Уже й сонце зайшло, а я нічого не знайшов.

НАГОРОДИ ІМ. М. ОСТРОВСЬКОГО

В Україні встановлено нову щорічну премію ім. М. Островського за кращий твір, що відображає комсомол та партію.

Лавреатові вручатимуть диплом, значок та гроші в розмірі 2 тисяч рублів. (З „Молоді України" 9 лютого).

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Боротьба за впливи в НАТО

Лист президента Франції де Голля до президента ЗДА Джансона викликав велике занепокоєння. НАТО — Організація Північно-Атлантійського Пакту, до якої належить 15 держав з Францією, Італією й Німеччиною в Европі, ЗДА і Канадою на американському континенті в першу чергу. Завданням цієї організації, коли її організували в 1949 році на пожарищі другої світової війни, була безпека Европи супроти комуністичної агресії. Сьогодні, після сімнадцяти років існування НАТО, бачимо, що цій організації Европа завдячує в поважній мірі свою стабільність. Сам президент де Голль заявив, що тепер уже не існує загрози совєтської експансії, і звідти могла зродитись його пропозиція зліквідувати НАТО.

Ставлення де Голля до НАТО подиктоване політикою. Дехто бачить в цьому вияви великої амбіції Франції та її теперішнього президента. Франція — колись перша европейська потуга — не перестала мріяти про велич і гегемонію. Головна річ — це небезпека, що постійно загрожує їй від Німеччини. Президент де Голль зумів знайти спільну мову з колишнім канцлером Німеччини Аденауером і вирівняти ті розходження, що не раз в історії приводили до німецько-французьких воєн. Де Голль шукає ще більшої забезпеки для Франції, і тому безпосередньо говорить з Совєтським Союзом, а вліті цього року вибирається з офіційною візитою до Москви. Ця плянована подорож французького президента подиктована не так мрією про культурну Европу, що сягає від Атлантику до Уралу з перевагою великої французької культури, як радше політичними мотивами.

Участь Німеччини в НАТО і можливість озброєння її нуклеарною зброєю — це найважливіше питання, що диктує де Голлеві його місію до Москви. В цьому також і суть непорозуміння Франції із З'єднаними Державами Америки, що виявляється тепер на терені НАТО. Франція вимагає для себе команди над усіма військовими людськими й матеріяльними засобами НАТО на суверенному терені Франції. Така вимога є оправданою, бо кожна держава має бути повним господарем на своєму терені. Але це суперечить статутові НАТО, який виділяє об'єднане командування збройними силами держав Північно-Атлантійського Пакту. Це лише наслідок військової потужности ЗДА, що саме ЗДА мають керівну ролю в командуванні НАТО, що американці стоять на найважливіших становищах у з'єднаннях НАТО також і на терені Франції.

Президент Джансон у своїй відповіді президентові де Голлеві сказав ясно, що командування військами НАТО мусить залишитись об'єднаним. Американський Президент склав також другу заяву, що він не згодиться, щоб американськими з'єднаннями і їх рухами командували французькі офіцери. Тож можна підозрівати, що важко буде догодити вимогам двох президентів, бо вони засадничі і спираються на міжнародному договоренні. Тому то президент Джансон вимагає, щоб про цю справу говорили всі держави — члени НАТО.

Франція і ЗДА знають довголітню взаємну приязнь. Це ж становище Франції допомогло ЗДА здобути їхню незалежність під кінець 18-го сторіччя. З другого боку, це ж ЗДА врятували вже двічі Францію у світових війнах в Европі. Виходить, що ці дві держави повинні знайти спільну мову спеціяльно, коли йдеться про безпеку всього континенту, а може й всього світу. І треба вірити, що — не зважаючи на поважні різниці думок у засадничих справах — обидві держави знайдуть цю спільну мову.

Добрий початок

Як уже коротко інформовано, в перший день після того, як проголошено появу книжки „Масмо Кардинала" в українському й англійському виданнях, вплинули до адміністрації „Свободи" понад 50 замовлень та додаткові пожертви на фонд будови Українського Католицького Університету в Римі, на який призначений також і прибуток в продажу книжки. Разом протягом того першого дня вплинуло понад триста долярів готівкою. Другий день був ще більш заохочуючий, і акція поступово розгортається.

Цей направду добрий початок дещо нагадує ту „лявіну", яку свого часу започаткував короткий допис у „Свободі" про будову пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашінгтоні.

Про саму книжку „Масмо Кардинала" вже дещо згадувано, але вона сама за себе промовить найкраще до кожного, хто її дістане. Репродукція чотирьох оригінальних документів про піднесення нашого Митрополита-Каторжника до найвищої, після самого Папи, гідности в Католицькій Церкві, життєпис цього лише четвертого з черги українського кардинала в тисячолітній історії України, як і життєписи трьох його попередників, опис зворушливо-тріюмфальних урочистостей формальної інсталяції нашого Кардинала, історичні промови Папи і Кардинала під час цих урочистостей та понад півсотні оригінальних фотографій, включно з повнокольоровими портретами Кардинала Иосифа та спільної світлини всіх українських католицьких Владик — усе це зібране в одній виданій та по-мистецьки оформленій книжці, власне двох книжках — одній українською і другій англійською мовою. Вихід друком цієї книжки — подія, яка так приємно відрізняє її від багатьох інших подій у нашому житті. Тут бо, замість поразки — перемога, замість пониження — прославлення, замість нарікання — вдоволення. Ця книжка для нас, зокрема для нашої молодшої генерації та наших англомовних співгромадян — дуже на потребу.

Проте, вона має ще й друге, не менш важливе значення: придбати фонди на завершення будови нового вогнища української культури, нової кузні української науки у вільному світі. Якщо б ми тут спромоглися на бодай приблизно таку ж масову й таку успішну акцію, як вона була переведена для встановлення пам'ятника Шевченкові у Вашінгтоні, то цим досягнули б велику мету, однаково в матеріяльному, як і в моральному розумінні. Нічим бо краще, як нашим ділом, нашою поверненою на будову високої української школи в столиці християнського світу, не заперечили б ми легенди про нашу незгоду, наше розбиття. Очевидно, що, як і кожна вільна громада, ми маємо розбіжності в поглядах, очевидно, що, як і кожна вільна суспільність, ми сперечаємося і часом навіть сваримося, але ми одностайні в підтримці кожної акції, що нас має — як це згадано в одному з попередніх коментарів — здобути відповідне місце під сонцем.

Як згадано, початок зв'язаної з появою книжки „Масмо Кардинала" акції дає добру надію. А відомо, що добрий початок — це більше, між половина.

ДЕПАРТАМЕНТ ТРАНСПОРТОВИХ СПРАВ

2-го березня ц. р. президент Джансон переслав Конгресові звернення, в якому просить схвалити законопроект про організацію Департаменту Транспортових Справ, який мав би плянувати й координувати всю транспортову систему ЗДА: пасажирські авіяційні лінії, залізниці, автобусні компанії, компанії вантажних авт, річкову та морську торговельну й пасажирську фльоту.

Досі були численні проби в цій справі, але вони не вдавалися, бо кожна ділянка транспорту була проти централізації транспортової адміністрації, побоюючись, щоб не потерпіли на цьому її власні інтереси.

Адміністрація авіяційних ліній вдоволена з того, що має діло з Радою Цивільної Аеронавтики, а автобусні компанії мають добрі відносини з Бюром Публічних Доріг, і вважають, що майбутній Департамент Транспортових Справ дбатиме більше про добро пасажирів, як про їхні інтереси. Навіть залізничні компанії, постійно невдоволені з того, що ними керує Міжстейтова Торговельна комісія, не радо прийняли вістку про створення урядової централі, яка має керувати всією транспортовою системою.

У своєму зверненні Президент заявив, що врешті треба відкинути всякого роду перешкоди, які не дозволяють об'єднати всі транспортові засоби під одною управою. Не треба звертати уваги й на те, зазначив він, що окремі ділянки транспортової системи не хочуть зректися своєї незалежности, бо організація Департаменту Транспортових Справ є конечністю. Він пригадує той примітивний транспорт, який був в Америці 200 років тому, і вказує на його шалений розвиток в останніх роках.

„Не треба оглядатися аж на 60-ті роки 17-го століття, щоб ствердити величезний розвиток транспорту, — каже Президент. — Ще двадцять років тому було в цій країні 1.5 мільйона миль твердих шляхів і вулиць, а тепер це число подвоїлося. Двадцять років тому ЗДА мали 31 мільйон моторових возів, тепер їх є 90 мільйонів, а в 1975 році має бути 120 мільйонів. Двадцять років тому у ЗДА було 38,000 приватних літаків, а тепер їх є понад 97,000".

Транспорт — один із найбільших в Америці працедавців. Залізничі лінії забезпечують працю 737,000 осіб, у моторовому транспорті працює мільйон чоловіків і жінок, в летунстві — 230,000. У всьому транспорті затруднено 2,500,000 осіб.

Самі пасажири обурюються, що між окремими ділянками транспорту немає скоординованої співпраці. Наприклад, щоб доїхати з Ню Йорку на летовище, треба зужити стільки ж часу, щоб залетіти джетом до Вашінгтону.

Не всі власники транспортових засобів можуть, або хочуть, послуговуватися найновішими технологічними здобутками, і це спричиняє економічні втрати для пасажирів.

ЗДА — єдина в світі велика країна, яка не має міністерства транспортових справ. Тим часом приватні організації послуговуються численними федеральними влаштуваннями. Згадаймо лише про широку сітку автострад, про летовища, греблі, порти — і, побачимо, які великі суми докладає Федеральний Уряд до того, щоб приватні засоби транспорту могли розвиватися.

„Чи ж не правильна розв'язка проблеми в тому, щоб транспорт перейшов під опіку єдиної урядової агенції, якою буде Департамент Транспортових Справ?" — запитує представник Уряду.

Завдання цього Департаменту мають бути такі:

— Координувати основні програми вдосконалення транспорту.

— Сприяти введенню в транспортову систему модерної технології на основі наукових дослідів, здійснюваних спільно з приватним промислом.

— Дбати про посилення безпеки у всяких родах транспорту.

— Заохочувати приватні організації якнайбільше використовувати технологічні винаходи.

— Дбати про здешевлення і поліпшення транспортових засобів.

В конгресових колах немає великого захоплення цим урядовим законопроєктом. Вище вже згадано, що й приватні транспортові організації холодно дивляться на нову урядову програму.

Коли б її Конгрес схвалив, то це була б революція в ділянці транспорту ЗДА. Транспортові засоби і надалі були б у приватних руках, але ними керував би єдиний урядовий центр — Департамент Транспортових Справ.

Немає радіяції там, де впала американська воднева бомба

Пальомарес. — Американський амбасадор в Мадріді Анджір Бідел Дюк вибрався з еспанським міністром туристики Мануелем Фрагою покупатися у Середземному морі, на тому місці, де 17-го січня „згубилась" була американська воднева бомба, одна із чотирьох, які вилетіли з американського бомбовика, що впав жертвою катастрофи. Як відомо, дві інші бомби розірвались, не спричинивши нуклеарного вибуху, а одну віднайшли американські військові спеціялісти, які ще далі шукають і за четвертою „загубленою" бомбою. Щоб заперечити опінії, що там, де „згубилась" бомба, діє радіяція, американський амбасадор і еспанський міністер відбули купіль у морі на цьому місці. Більше небезпечною була для купальників холодна вода, всього 59 степенів Фаренгайта. Багато репортерів приглядалось цій офіційній купелевій імпрезі.

Мих. Калинник

ПРО ТЕ, ЧОГО НЕ СТАНЕТЬСЯ

(Перед XXIII з'їздом КПУ)

Куритиба. — Цими днями в Києві збереться XXIII з'їзд Комуністичної партії України. Що на ньому буде уявити зовсім не важко, навіть не читаючи порядку денного. Він вислухає звіти про те, як в Україні виконувалося рішення ЦК КПСС, урочисто відзначить досягнення й недоліки в цьому, поклянеться у „беззавітній вірності" Кремлеві та порадить — за попередньою згодою Москви — деякі персональні зміни в складі ЦК КПУ. Оце все. Отож, і цей черговий з'їзд КПУ слухняно виконає волю „старшого брата".

Однак, комуністам українського походження, виходячи з загального становища всередині комуністичного світу, є над чим замислитися, є чого вимагати, за що змагатися.

На конкретних прикладах не тільки червоного Китаю та маленької Альбанії, не тільки компартій Італії, Франції, а навіть компартій совєтських сателітів видно, що Росії відмовлено „бути всьому світові головою". Значить, годі вже думати про світову комуністичну державу на чолі з Москвою та з її мовою для всіх. Італійські, французькі, югославські та інші комуністи не хочуть мати над собою ніяких чужих голів. Аналогічні тенденції помітні в Румунії, Польщі, Мадярщині. Чому ж тоді Москва має бути „головою" для України, Вірменії, Грузії, балтійських країн?

Раз справа володарства Москви над країнами поза СССР провалилася, то чому це володарство не повинно провалитися в усіх так званих союзних республіках СССР? Як твердять на Заході деякі комуністичні теоретики, від такого роду обмеження Москви світовий комунізм не потерпить, без московської зверхности його можна будувати у країні навіть з несповна мільйоновим населенням.

У Румунії, наприклад, замість російської мови тепер вивчають французьку, а в Україні дістися навпаки: замість української мови, змушують вивчати російську. А це сталося, мовляв, що все російське є комуністичним, а все українське — „буржуазно - націоналістичним". Чи не варто було б провідникам комуністів України в цій справі „обмінятися думками" з їхніми румунськими колегами?

В усіх комуністичних країнах, поза СССР та Китаєм, відмовилися або відмовляються від колгоспної системи, бо вважають її за шкідливу для своїх країн і народів. А скільки шкоди завдала й завдає ця система Україні та українському народові! Скільки залля не вигинорено селян - хліборобів штучним голодом, розстріляно в підвалах НКВД, заслано на край світу! І в результаті тепер повна деградація сільського господарства України.

Маленька комуністична Куба за малим не зірвала дипломатичних відносин з червоним Китаєм, обвинувачуючи його в шахруванні, в невиконуванні договору в справі достав рижу для Куби. А хіба провідники КПУ не знають, скільки Москва тягне з України збіжжя, цукру, вугілля, залізної руди, електроенергії, даючи взамін нічого не варті бляшанку у вигляді орденів? Куба не просить у Пейпінга бляшанок, а вимагає рижу!

У так званій конституції УССР щось там записано про власне військо, нібито українське. Де воно є? Хоч би на показ, для закордонних туристів тримали якусь там його жменьку, як тримають безголове Міністерство закордонних справ УССР.

Провідникам комуністів Української ССР, зокрема Петрові Шелестові, вже давно пора подумати над тим, як трактують їх у Кремлі. Коли із Занзібару з його 300.000 населення з'являється в Москві хтось там з урядом, то з ним носяться, як дурень із ступою. А от з Петром Шелестом, першим секретарем КПУ, „представником" Совєтської України, яка має понад 40 мільйонів населення, Хрущов повівся як з хлопчаком, висміявши його перед провідними комуністами Мадярщини.

Є ще багато інших питань, які б могли ввійти до порядку денного XXIII з'їзду КПУ. Але вони напевно не ввійдуть.

Автор цих рядків особисто знайомий з американським дипломатом, який систематично вивчає... секретаря ЦК КПУ з справах пропаганди, Андрія Скабу, що його київські студенти слушно називають „новим виданням Андрія Бульби". В своєму розпорядженні той дипломат має численні витяги (в перекладі на англійську мову) з промов Скаби, в яких щось говориться про українську мову, культуру, історію, еміграцію. У розмові цей дипломат заявив, що він не може зрозуміти психи людини, яка живе з того, що гудить та принижує все своє, рідне, прагне до його цілковитого знищення в ім'я того, що заплановано чуже. На думку згаданого дипломата, Андрій Скаба мусить належати до найнижчого типу людської породи.

Скаба й скаби являють собою закінчений продукт совєтського виховання.

Московський комунізм цілком покривається з великодержавним російським шовінізмом. Тому комуністи-росіяни мислять і діє так, щоб усе виходило на добро їхньої держави, їхньої нації. А те добро — це значить захопити якнайбільше простору для Москви, втопити якнайбільше народів у „російському морі".

Для комуністів українського походження дасться з Москви настанови в зовсім іншому пляні. Насамперед такому комуністові суворо забороняється дивитися на справи під кутом зору користи їх для його країни і народу. Інтереси ж України й Росії несполучні, вони антагоністичні, завжди зударяються між собою. Через те комуністи українського походження вертяться у „всеросійському" трибі, разом з Кремлем поборюють усе українське. Для них інтереси московського комунізму домінують понад усім.

От саме всілі цих причин на XXIII з'їзді КПУ не станеться нічого такого, що могло б вийти в користь України.

Зенон Стефанів

ЕСПАНІЯ — СОЮЗНИЦЯ АМЕРИКИ

В своєму кольоритному репортажі з Еспанії „У країні ідальгів", надрукованому в „Свободі" з 2 березня ц. р. пані Роксоляна Лучаківська - Армстронг необачно написала, і то повторюючи аж двічі в тексті, що Америка не є союзником Еспанії. Це не згідне з дійсним станом. З'єднані Держави Америки і Еспанія є союзниками вже довгі роки на підставі укладеного 26 вересня 1953 року в Мадриді договору про військово - оборонний союз.

Вже тоді ЗДА, доцінюючи політичне значення і геостратегічне положення Еспанії на протикомуністичному фронті, зірвали остаточно з дивоглядною англо-французькою політикою постійного ігнорування і бойкотування Еспанії, до речі, найбільш протикомуністичної країни, — не зважаючи на великі різниці в соціяльній і політичній структурі обох договірних країн. Досвід кількох останніх років доказав, що для Америки франківська Еспанія є надійнішим союзником, аніж, наприклад, деголлівська Франція.

Американсько - еспанська угода, поза своєю важливістю в аспекті політичному і мілітарному, — становить добрий приклад в укладанні двосторонніх - білятеральних договорів. Еспанія не належить до НАТО, однаже завдяки цьому договору з ЗДА вона включена до оборонної системи Заходу. Ген. Франко, як провідник, в той час (1953 рік) економічно і мілітарно дуже відсталої держави, — був свідомий, що Еспанія на випадок збройного зудару не зможе задержати невтральність і без зовнішньої допомоги не буде всилі поставити свої збройні сили в стан бойової готовости.

На основі цього союзного договору ЗДА мають право на будову летунських та морських баз і інших військових споруджень на території Еспанії. Також управління до перебування в Еспанії американські господарські і військові місії та військові відділи. За це Еспанія одержує, почавши від 1953 року, від З'єднаних Держав постійну допомогу на поліпшення і розвиток промислу рільництва, шляхів, транспорту тощо, а також на вирядження і модернізацію збройних сил.

Цей договір для Еспанії дуже корисний. Американські бази не мають, як по інших країнах, права екстериторіяльности, — але є під спільним завідуванням, і Еспанія не втратила ні в чому своєї суверенности. Також на випадок війни еспанські війська не висилатиметься поза Піренеї, а мають бути вжиті тільки для оборони своєї країни.

Минулого року відбулися в районі міста Вельва великі спільні земноводні (амфібійні) маневри — т. зв. операція „Сталевий Спис" — з участю понад 50 тисяч союзних американсько - еспанських військ.

Далі, — пані Армстронг у своєму репортажі написала, що Еспанія „власними силами видісталася на поверхню економічного росту, хоч не дістала ні одного доляра з пляну Маршалла і не примусила закордонного капіталу".

Таке твердження шановної авторки, не у гнів кажучи, треба таки зачисляти до кляси „ліценція поетіка". Щоправда, капіталісти народ твердий і нероматничний. Їх не легко примаити навіть і еспанським красуням своїми жагучими очима. Все ж таки добрячий дядько Сем, — як говорять на моєму рідному Покутті „мякого серця і мякого ангела" — таки дався взяти на принаду. Отже:

За час діяння союзного договору Еспанія одержала від ЗДА 861 мільйон економічної допомоги, матеріял, озброєння, вишкіл і модернізація війська — вартости 497 мільйонів. Крім того 392 мільйони позики, можна сказати „на вічне віддавання". Разом: 1,750 мільйонів долярів.

І сліду немає

Чарівні ліс і степ України, багаті на рибу двадцять дві тисячі річок на чолі з Дніпром - батьком, озера й рукотворні моря, — захоплено пише про природу України письменник Володимир Гжицький („Молодь України" з 13 лютого) зі Львова. — На жаль!.. — охота доводиться оте „на жаль"... Мало ж малим хлопцем, — пише Володимир Гжицький, — я часто бував і місяцями жив у свого діда — лісника в селі Могилівці (Тернопільщина). Який то був чудовий ліс! Самі назви ділянок чого були варті: Дубник, Грабина, Смереки. А які дуби росли у тих Дубниках! Рівні, як свічки, грубі, столітні. Тепер там жалюгідний чагарник, пенька і паросль граба.

Часто я буваю у Теребовельських лісах. Такого гаю, який був за часів моєї юности, і сліду немає. Не стало лісів, і вельми води, не затримувані лісом, стікають у річки, навесні бувають велетенські повені. А влітку річки висихають. Немає лісів — не стало дичини. За моїх молодих літ не раз спостерігав я на озимих полях біля лісу табуни козуль. Тепер — жадної.

Зникла колись багата фавна. Немає для неї відповідного середовища... Я не знаю докладно, скільки в Україні зареєстрованих мисливців, але певний, що їх більше, ніж зайців.

А по містах?.. На одній з львівських вулиць минулої осени вирубали півтора десятка двадцятилітніх дерев липи і гостролистого клена. Дерева посохли. Три роки тому на Княжій горі вигинули всі дерева з породи берести.

Ось маленька річечка Полтва, що на ній стоїть Львів. Чи довго ще їй отруювати повітря людям, які живуть у її басейні, чи довго її ще забруднюватимуть води Бугу?

Довкола Львова, та й по всій Україні, є більші й менші озерця, ставки, саджавки. Заростають вони лататтям та шуварами.

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

Родинна хроніка з життя подільського духівництва минулого століття

(2)

Господарство стародавньої парафії

У великому господарстві завжди було багато праці. Звичайно, коло худоби, на городах, в кухні працювала челядь, але за всім треба було наглядати та всьому давати порядок, а це мусіла робити господиня.

Форми життя були зовсім інші. Така парафія була майже самостійною господарською одиницею, де все було своє, домашнє, де була сила всяких продуктів та великі запаси в коморах, у льохах, на горищі. Окрема комора була лише на м'ясо: шинки, ковбаси, вуджене сало, а внизу стояли діжки з солониною та смальцем.

Окрема комора була для набілу, де, крім глазуриних дзбанків з молоком та сметаною, стояли діжки з маслом, сиром та бриндзою. Там же були коло ясць, пересипаних половою.

Окрема велика комора була повна всякого-всячини: крім мішків з мукою, крупами, пшоном, стояли в мішках сушені грушки, яблука, а найбільше сливки. На полиці були бутлі з різними наливками, олією, діжечки з маринадами, гладущики з повидлами, гладущики з вишнями та грушками, варениками на меду, роженки з горіхами та тмінові та всякі інші домашні ласощі. Мед стояв у великих діжках на долівці. Меду було дуже багато і уживали його замість цукру.

В льохах, крім численних бочок з огірками та капустою, були квашені кавуни, яблука та буряки з хріном. У землю в льохах закопували свіжі яблука та сливки, зберігаючи їх таким способом аж до Різдва.

Були там також барильця із шипучим медом — предобрим старовинним напоєм.

На горищах засіки з горіхами, маком, фасолею та горохом, соняшниковим та гарбузовим насінням, а віники цибулі та часнику, пер'я, а також пов'язані стручки кукурудзи були перегнені на сволоках через ціле горище.

І вся сила цих засобів була своя, із свого господарства, мудро веденого й утримуваного в найбільшому порядку прабабусею Ірвною.

Ключі від усіх тих комор прабабуся мала завжди при собі в кишені. Тільки ключ від комори з горілками був у прадіда. Там, крім, звичайної горілки, яку „і монасі приємлють", були всякі варенухи та настоянки: полинівка, перцівка, терніяка, слив'янка та солодкі наливки: вишняк, ружова (з пелюсток червоної троянди), м'ятна та інші. Те все готував сам прадід і казав, що ні один шинкар у Ярмолинцях не має таких добрих горілок, як він.

Дійсно, дім у Савинцях був „повною чашею".

Купувалося малощо. Гроші були надзвичайно дорогі. Було їх мало, і тяжко було їх дістати. За все платилося по можливості натурою.

Білизну та одежу також готувалося вдома. Полотна з льону та конопель ішли на рушники, скатерки, простирадла, верети, радюшки. То все прялося та ткалося на місці. Найтонше прядіво йшло на сорочки. І тільки на посаг купувалося дещо з голляндського полотна, що його дарувала висока розкішні гаптування, тонкі та прозорі, як найдорожчі коронки.

Килими з овечої вовни, свитки для челяді прялося, ткалося і навіть фарбувалося вдома. Баранці, кожухи також вироблялося вдома. Шкури з худоби давали вироблити в юхтарню.

Мотузяя, посторонки для коней, ремінна для упряжі — то все майструвалося й робилося своїми руками.

Влітку готувалося засоби на зиму, але найпильнішою літньою працею було біленням полотен. Усі дівчата тішилися, коли в погожий гарячий день прабабуся наказувала виносити сувої полотна на берег та розстелювати на зеленому моріжку. То-то було пісень, сміху та жартів! Особливо було весело, коли бували вгляділи, що й дівоцьким паничам якраз захотілося прохожуватися по своєму парку. Певно, панночі радо пожартувала б трохи з вродливими паняками, але в тих часах ще було цілком неможливо: була межи ними глибока соціяльна, національна і релігійна прірва, переступити яку не відважився б і найсміливіший молодик.

А цілу довгу зиму прялося, ткалося, шилося, вишивалося, гаптувалося або дерлося пір'я. І всю цю роботу спільно з челядниками виконували панночки. А було того всього більше ніж досить, бо кожна панночка мусіла мати добрий посаг, як то було обов'язково для попівни з доброго дому.

Але, крім посагу, треба було дати віно грішми, кожній по двісті карбованців. Тоді то були великі гроші. І прадід Ілія мусів добре змагатися, щоб ті гроші придбати. Єдиним шляхом до цього було добре ведене господарство та вигідний продаж сільськогосподарських продуктів.

Прадід їздив сам на ярмарки, сам продавав і сам купував.

(Далі буде)

Боффало, Н. Й.

ВИСТАВА „ЗБУНТОВАНИХ МРІЙ"

Драматичне - експериментальна студія „ЕОС" в Ню Йорку заготила до нашої „ніяґарської столиці" та дала виставу мелодраматичного монтажу „Збунтовані мрії". Заповіджена вистава зацікавила нашу публіку, бо ж люди прагнуть побачити щось нове, відмінне від місцевих імпрез, і тому в залі „Дніпра" зібралася 20 лютого численна публіка, яка цікавиться мистецькими імпрезами.

„Збунтовані мрії", — це монтаж, складений з прологу, епілогу і чотирьох картин, темою яких є дії українського підпілля з недавнього - минулого. Короткий зміст цих картин: Зустріч у лісі двох повстанців Гната і Марії, його прощання перед службовим відходом на Захід та запевнення, що не забуде Марії і повернеться на Рідні Землі. На чужині Гнат, під впливом „збунтованих мрій", рішається повернути на Батьківщину, щоб продовжувати діло повстанця. Марія, залишившись на рідній землі, стає оперовою співачкою. Гнат повернувши у рідну місцевість, умовляється потаємно на зустріч з Марією у цьому самому лісі, де вони колись розпрощалися. За ним слідкує большевицька розвідка і під час перестрілки в лісі Марія смертельно ранена, вмирає на руках Гната. У прологу і епілогу Гнат переживає душевні страждання зпричинені смертю Марії, бо ж він був посереднім винуватцем її смерти.

Пролог і епілог є реальними моментами, а дії у чотирьох картинах повертаються Гнатові у сні.

Акцію монтажу виконують дві дієві особи: оперова співачка Марта Кокольська (Марія) і драматичний актор Константин Мосійчук (Гнат); він є одночасно режисером, сценічним техніком і, мабуть, автором тексту. Інші персонажі діють за сценою і глядач чує тільки їх голос з магнітофонної ленти, або бачить силоети на екрані (стійковий-повстанець, чи Чіо-Чіо Сан з опери „Мадам Батерфлай") Двочастинна сцена не міняється весь час акції, а зорові враження викликає відповідне освітлення сцени.

Атракцією монтажу є співачка Марта Кокольська (Марія), яка виконує оперові арії і пісні М. Лисенка, Б. Лятошинського, С. Людкевича, А. Рудницького, І. Соневицького, В. Шутя і Ю. Мейтуса, пов'язані тематикою з діями монтажу. Фортепіяновий супровід О. Омельського награний наленті, так добре синхронізований, що здається немов піяніст грає за сценою. Драматична гра і спів М. Кокольської є на високому мистецькому рівні, це немов концерт у драматичній акції. Помисл цілого монтажу оригінальний і цікавий. Пролог тематично слабий..

Експеримент студії ЕОС ЕОС треба повітати, він вносить нові зразки в наше музично - театральне мистецтво. Осип Залеський

Мистецька Фундація ім. Митрополита Константина Богачевського у Вашингтоні

Митрополичий Ординаріят, з днем 12-го лютого 1966-го року, для вшанування світлої пам'яті першого Митрополита Української Католицької Церкви в Америці, Архиєпископа Константина Богачевського, зарядив:

1) Зорганізування Мистецької Фундації ім. Митрополита Константина Богачевського, для окраси Української Католицької Семінарії у Вашингтоні, Д. К.

2) На чолі Фундації стоїть куратор заіменований Митрополичим Ординаріятом, а до Ради її входять кожночасний ректор Семінарії і голова Осередку Українських Студій, та заіменовані місцеві й мистецтвознавці.

3) Ціль Фундації є прикрасити внутрі будинок Української Католицької Семінарії у Вашингтоні, збіркою візантійського і українського мистецтва та української старовини, що гідно представляли б нашу церковну і світську культуру в столиці Америки.

4) Куратор провадить книгу всіх мистецьких дарів, які Рада прийме для цієї Фундації, та касову книгу пожертв на ту ціль.

5) Всі дари — мистецькі і грошові, адміністрація Української Католицької Семінарії має засвідчувати, як пожертви на Семінарію, відповідними посвідками для податкових цілей.

Від Митрополичого Ординаріяту
† Амврозій
Філядельфія 11. 2. 1966 р.

Філядельфія, Па.

КОНЦЕРТ РОМАНА РУДНИЦЬКОГО

Під час прийняття, яке в п'ятницю 25-го лютого влаштувала Академія Вокальних Мистців у Філядельфії в честь одного з передових сучасних композиторів, аргентинця Альберта Гінастера, на якому був присутній весь музичний, мистецький й інтелектуальний світ Філядельфії й Ню Йорку, одиноким солістом виступав піяніст Роман Рудницький, виконуючи фортепіяновую сонату Гінастра.

6-го березня Роман Рудницький виступав нателефонічне запрошення президента Пібоді Консерваторії оф Мюзік в Балтіморі, — д-ра Кента, як соліст симфонічного Концерту Пібоді Оркестри, виконуючи фортепіяновий концерт б-моль (сі-бемоль мінор) Чайковського.

В п'ятницю 25-го березня він дасть в Пібоді Консерваторії другий фортепіяновий ресітал (перший відбувся 3-го лютого), в якому виконає Токату Баха, другу збірку „Images" Дебюссі, Сонату Гінастери, Фантазію Шумана і Ісламей Балакірева. Цей ресітал, як і попередній є одним із низки вимагальних приписами цієї високої школи, для одержання титулу доктора, для якого Роман Рудницький тепер приготовляється.

У вересні він почне свої концерти по цілій Америці, до яких зобов'язаний на найближчі три роки фундацією „Левентріт", — мінімум 30 концертів щорічно — внаслідок своєї перемоги (друга нагорода) в міжнародному конкурсі „Левентріт" в жовтні минулого року в Ню Йорку.

Роман Рудницький є членом 25-го Відділу УНСоюзу. Н. Н.

Трой, Н. Й.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ УККА

13го лютого відбулися Річні Загальні Збори Відділу УККА в залі української католицької церкви св. Марії. Зборами проводили: Василь Коцур — голова, Василь Бодная — секретар. Голова зборів попросив секретаря Романа Гарасим'яка прочитати протокол із попередніх річних загальних зборів.

Звітували: Микола Бобеляк — голова, Роман Гарасим'як — секретар, Степан Коновальчук — скарбник, Василь Бодная — культ.-освітній референт, Євген Наболотний — голова Контрольної Комісії. Всі звіти були змістовні і речеві.

По звітах та уділенні абсолюторії уступаючій управі, збори вибрали нову управу в такому складі: Василь Коцур — голова, Микола Бобеляк — містоголова, Євген Наболотний — секретар, Роман Гарасим'як — заступник секретаря, Іван Жеребинський — скарбник, Василь Бодная — культ. - освітній референт.

В склад Контрольної Комісії увійшли: Михайло Філь — голова і Володимир Тарновий та Микола Філь — члени.

На збірщиків Народного Фонду вибрано: Івана Удича і Степана Коновальчука.

За Управу Відділу УККА:
Є. Наболотний
секретар

„Лемківське весілля" в Пассейку

В днях 5 і 6 березня ц. р. відбувся в Пассейку цікавий показ повнозвучного, кольорового фільму „Лемківське весілля", що його створив наш відомий режисер і кінооператор Ярослав Кулинич на замовлення Комітету „Лемківське весілля". Дієвими особами-акторами фільму є лемківська група аматорів старшого і молодшого покоління, при керівництвом п. Олександра Бітліка. Мистецьким керівником був п. Дмитро Мерена, директор — п. Гойдич, музичне оформлення пп. Геляка і Рудавського, костюми проєктувала п-ні Анна Челяк, асистент режисера фільму п. Іван Порада. Озвучення п. Володимира Ядошини.

В головних ролях виступили: п-ні Гойдич — в ролі Олени, п. Камінський — в ролі молодого. Батьки молодої — п-ні Єдинак і п. Головин, Батьки молодого — пані Порада і п. Завойський. Староста — п. Градський, маршалок — п. Барна. Між акторами є члени Українського Народного Союзу, а п. Барна є навіть делегатом на Конвенцію.

П. Ярослав Кулинич має вже в своєму доробку багато мистецьких і документарних кінофільмів, а тепер саме закінчує працю над фільмом про Союзівку.

Показ фільму „Лемківське весілля" триває повних дві години і охоплює в усіх нюансах цю надзвичайно складну церемонію, що відтворювалась упродовж довгих століть на Лемківщині.

В неоднього із численних глядачів-лемків, що виповнили церковну залу, заблистіли на очах сльози зворушення. Це ж бо справді побачили вони на екрані ті скарби-виплоди духа, що вже відмирають в нашій добі. І тому велику заслугою Комітету і режисера Я. Кулинича, є те, що зуміли вони увіковічнити на фотоплівці те, що відходить від нас безповоротно.

Д-Р ГОРСТ ШУМАН, КОЛИШНІЙ ЛІКАР КОНЦЕНТРАЦІЙНОГО ТАБОРУ В АВШВІЦ арештований новим урядом у Гані, має бути переданий до Німеччини. Шуманові закидають злочини проти гуманности на пості лікаря німецького концентраційного табору Він. жив під протекцією попереднього уряду Гани, де займав пост головного лікаря у районі Вольти. Шуман був теж особистим лікарем попереднього президента Гани.

ВИНАЙШЛИ РАДІОВИЙ ГЕНЕРАТОР ВЕЛИЧИНИ ЗЕРНА РИЖУ. Винахід ставея в Електронічній Лябораторії у Форті-Моммут, Ню Джерзі. Цей винахід є великим кроком вперед в ділянці комунікації і бойового спорядження. Цей винахід зроблено припадком, коли науковці працювали над іншими проєктами. Новий генератор є основним засобом під час радарових і радіових операцій та в ділянці електронічного влаштування. Фізик Електронічної Лябораторії Френк А. Бренд хвалить цей маленький генератор, який діє стабільно та зуживає дуже мало електричної енергії, яку можна брати з дешевих батерій.

Ділимося з Українським Громадянством сумною вісткою, що в суботу, дня 26-го лютого 1966 р. відійшов у Вічність на 76-му році життя

бл. п.
д-р ТЕОФІЛЬ ТАТАРСЬКИЙ

лікар ветеринарії у Щецині, бувший старшина УГА, учасник Визвольних Змагань, довголітній ветеринарний лікар в Судовій Вишні в Україні.

Брат у Філядельфії — Інж. О. ТАТАРСЬКИЙ
Сестра в Дрогобичі на Україні — А. ГРИЦЬКІВ
Сестра в Шикаго — Ф. ДАХНІВСЬКА

Замість квітів на могилу Дорогого Брата, складаю $20.00 на Фонд Катедри Українознавства.

З великим сумом повідомляю Приятелів і Знайомих, що в ночі 7-го березня 1966 р. після тяжкої недуги серця в шпиталі в Лондоні, Англія, упокоївся в Бозі, відомий лікар, науковець і дослідник історії Волині

д-р мед. Петро Федорович
ШУМОВСЬКИЙ

ур. в с. Мирогоща на Волині, проживши 63 роки.

Засмучений дорогою втратою —
брат — д-р ЮРІЙ ШУМОВСЬКИЙ
з дружиною і ріднею

В першу болючу річницю смерти
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУНЯ

бл. п. Григорія Барана

відправиться
в церкві СВ. РОДИНИ у Вашингтоні, Д. К.
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
у вівторок, 15 березня 1966 р.
о год. 8-ій рано

До участи в молитвах, просимо Рідних і Знайомих
АННА БАРАН — дружина
КЛИМЕНТИНА і АНДРІЙ БОРИС — дочка і зять
ІРЕНА і ОЛЕКСАНДРА — внуки
і Родина в Україні

В 40-ИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
бл. п. Олександра Гірни
Поручника І УД-УНА
урод. 26 червня 1913 р. — † 2-го лютого 1966 року
буде відправлена
Служба Божа з Панахидою
в СУБОТУ, 12-го БЕРЕЗНЯ 1966 р. о год. 9-ій рано
в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ.
ДРУЗІ

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
бл. п. Романа Долинського
Подковника І УД-УНА
урodж. 31-го квітня 1901 р. — † 13-го березня 1961 року
буде відправлена
ПАНАХИДА
в СУБОТУ, 12-го БЕРЕЗНЯ 1966 р., о год. 8-ій веч.
в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ
Б-ВО „БРОДИ-ЛЕВ"

Замість квітів на могилу
бл. п. Северина Снігуровича
зложили 35.00 долярів
на Науковий Осередок в Сарселі
ГРУПА СТАНИСЛАВІВЦІВ в ДІТРОЙТІ

Замість квітів на могилу
бл. п. Василя Футали
ЖІНОЧИЙ ХОР ім. Лесі УКРАЇНКИ в Йонкерсі
складає 42.00 доляри
на Визвольний Фонд.

Ділимося з Українським Громадянством сумною вісткою, що у вівторок, 8-го березня 1966 року відійшов у Вічність на 40-му році життя

бл. п. д-р МИКОЛА ГОЛОВЕЦЬКИЙ

Член Українського Лікарського Товариства.

ПАНАХИДА — у п'ятницю, 11-го березня 1966 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Насевича, 109 E. Tabor Rd. у Філядельфії.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 12-го березня 1966 р. о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви Царя Христа на Найстанді, а звідси на цвинтар на Факс Чейсі.

Родині Покійного складаємо наші слова співчуття.
ФІЛІЯ УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО Т-ВА у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

СПОРТ

Редагує: В. Сохан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Чорноморська Січ", Нюарк — зустрінеться із дружиною Пассейк СФ в сьомому вечері сімкового футбольного турніру броварень Шейфера в п'ятницю, 11-го березня ц. р. в залі Арморі в Джерзі Сіті. Змагання почнуться о год. 7:30 і будуть проведені в такому порядку: Молфетта — Санта Крос, Айріш Ам. — Мадярський СК Вудбрідж, Петерсон Доверс — Альберона, Галедон — Гобокен, „Чорноморська Січ" — Пассейк СФ.

„Чорноморська Січ", Нюарк —„Олімпія", Н. Брітен, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліги відбудуться в неділю, 13-го березня о год. 2:30 по полудні на грищі Айронбавнд при Вільсон Евню в Нюарку. Передзмаг юнаків „Ч. Січі" — Гобокен Юнайтед о год. 1:00

УСК Ню Йорк — „Мінерва - Пфельцер, мистецькі змагання „Великої Десятки" Німецько - Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 13-го березня о год. 2:30 по полудні на стадіоні „Фолькс-Фестпарк" при Френклін Сквері, Лонг Айленд Сіті, Н. Й. Автобус для симпатиків УСК-у виїжджає на змагання з-під домівки УСК-у о год. 12:00 вполудне.

„Тризуб", Філядельфія — Мадярський СК, Ню Бранcвік, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліги відбудуться в неділю, 13-го березня о год. 2:30 по полудні на грищі в Рікрісйшен Парк при вулицях Санфорд і Нікол у Ню Бранcвіку, Н. Дж.

УСК Ню Йорк і „Чорноморська Січ" Нюарк — візьмуть участь у сімковому футбольному турнірі за Чашу Чаріті, який починається в суботу, 12-го березня в залі Арморі в Елізабеті. Цей перший вечір турніру почнеться о год. 7:00 вечером. Беруть в ньому участь 24 дружини з Ню Джерзі та Ню Йорку. В четвертих змаганнях цього першого вечора зустрінеться УСК із „Чорноморською Січчю". З огляду на недільні мистецькі змагання обидві дружини плянують виставити до турніру склади з молодшими змагунами.

∴

ТУРНІР ВІДБИВАНКИ ЮНАКІВ І ЮНАЧОК ЗА ПЕРШІСТЬ СУАСТ — СХІД

В суботу, 19-го березня, в залі Української Централі в Пассейку, Н. Дж. — відбудеться відбиванковий турнір юнаків і юначок за першість СУСТА - Схід. Організатором цих змагань є Крайова Пластова Старшина, а господарем Пластова Станиця в Пассейку. Проводитиме турніром ланковий відбиванки СУАСТ - Схід д-р Михайло Сігирович.

До участи в турнірі допущені дружини юнаків і юначок у віці до 18-го року життя. Зголошення до участи приймає до 17-го березня:

Mrs. O. Kuzmowych
c/o PLAST, INC.
140 Second Avenue
New York, N. Y.
Tel. GR 5-6960 (are code-212)

19-го БЕРЕЗНЯ ТУРНІР НАСТІЛЬНОГО ТЕНІСУ

Турнір настільного тенісу за індивідуальні першості Союзу Українсько - Американських Спортових Товариств — Схід, делеґатури УСЦАК, відбудеться в суботу, 19-го березня, а не 13-го„ як це було заніше подано через друкарську похибку в одержаному обіжнику про турнір. Ці першості будуть проведені в конкуренціях чоловіків та жінок і юнаків та юначок у поодинокій і подвійній грі та в мішаних парах. Зголошення до участи в турнірі приймає ланковий господарів змагань — „Чорноморської Січі" в Нюарку, інж. Зенон Шпон на адресу:

Mr. Zenon Shpon, 493 Stuyvesant Ave., Irvington, N.J. 07111. Телефон: 373-2373. (Area Code 201).

∴

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „САНТА КРОС" 5 : 0

Джерзі Сити, 4-го березня. — Другу половину футбольного сімкового турніру Ліґи Шейфера, що почалась в залі Арморі в Джерзі Ситі, започаткувала „Ч. Січ" високою і цінною перемогою. Цим разом симпатики наших футболістів мали можливість любуватися не тільки гарною і технічною грою наших січовиків, але і численними ґолями, що впали до воріт суперника. Завдяки цій високій перемозі „Ч. Січ" знову висунулася на чолову позицію показника гор, а „бомбардир" Чижович — побив вже рекорд стрільців 11-ти здобутими ґолями. Минулорічний рекорд (за цілий сезон) становив 10 ґолів. В першій півгрі, що закінчилася 3:0, стрільцями були: Чижович двократно і В. Німерчинський. В другій половині В. Чижович здобув дальших два ґолі. Склад „Ч. Січі": Махник, Каздоба, Савицький, М. Німерчинський, Снилик, В. Німерчинський, Чижович, Сольчаник і Рада.

Інші вислідн: Гобокен ФК —Алберона СК 5:2; Айріш Амер. — Галедон СК 4;1; Молфетта ФК — Петерсон Доверс 2:1; Пассейк ФК — Мадярський СК 2:2.

ТАБЕЛЯ ГОР ПІСЛЯ ШОСТОЇ РУНДИ

	точки	ворота
Чор. Січ	9:3	19:4
Пассейк СФ	9:3	15:12
Гобокен ФК	8:4	17:10
Айріш Амер.	8:4	13:9
Молфетта ФК	7:5	16:11
Санта Крос	6:6	18:14
Мадяр. СК	6:6	11:11
Галедон СК	4:8	8:20
Петер. Дов.	2:10	9:20
Алберона СК	1:11	5:22

∴

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „Н. Й. ІНТЕР" 3:0 (3:0)

Коледж Пойнт, 6-го березня — Ці мистецькі змагання Американської Футбольної Ліґи — перші у весняній рунді — „Ч. Січ" відбула на виїзді, на Українському Спортовому Майдані в Коледж Пойнті, Н. Й. „Інтер" був дотепер одиноким клюбом АФЛіґи, якому вдалося перемогти січовиків в останній рунді, хоч і причиною був тоді послаблений склад „Ч. Січі" після несподіваного виїзду до Арґентини М. Павлишина і А. Юркова. Цим разом наші футболісти не проґайнували зимової перерви. Добре підготовані січовики здобули гідний і вповні заслужений реванж і висунулися на чоло табелі гор. При більшому щасті і солідніщому судді (замість пеховатого Будана) „Ч, Січ" могла перемогти високим вислідом, навіть — 6:0!

Перша половина пройшла під знаком рішучої переваги „Ч. Січі". Граючи проти легкого вітру, січовики проводили гарні акції, які в більшості кінчалися сильними стрілами по воротах противника. Першого ґоля здобув Чижович з подачі В. Німерчинського в 17-ій хвилині. Цей перший ґоль заломив змагунів „Інтеру" на протяг цілої півгри, в якій січовики весь час примушували італійців до панічної оборони. В 31-ій хвилині в замішанні під воротами господарів Чайка здобув чергового ґоля. П'ять хвилин пізніше В. Німерчинський спрямував головою до воріт „Інтеру" м'яч, що його післав Снилик здалека. Вислід цей не змінився до закінчення зустрічі. В другій половині гра була вирівняною. Вправді січовики стрілили дальших два ґолі (Чижович і Рада), одначе суддя відсвистав відсторонні (оф сайд). Напад „Інтеру" в цьому часі провів кілька акцій, але до воротаря — Махника не допустила їх залізна оборона і взагалі дефензива „Ч. Січі".

Савицький - Попович — оборонці та Каздоба - Німерчинський разом із розважним стопером МкКлоским творили непроходиму цілість. На відзначення також заслуговують: офензивний помічник і стратег Снилик та три стрільці воріт: Чижович, Чайка та В. Німерчинський. Добре показав себе новий набуток в нападі — Оніль. В складі „Ч. Січі" окрім згаданих виступали ще: Понось, Рада і Сольчаник, в резерві були: Юрків і Саварин.

ПОКАЗНИК ГОР АФЛІҐИ

	точки	ворота
„Ч. Січ"	18:2	27:8
Тризуб	16:4	35:8
Рома СК	16:2	33:11
Гартфорд СК	14:6	28:16
Інтер Клюб	11:9	16:14
Бостон Тайґерс	6:10	7:9
Олімпія СК	6:14	20:43
Портуґ. СК	5:13	12:24
Мадяр. СК Н.Бр.	2:18	11:31
Поль. Соколи	2:18	13:38

О. Твардовський

„ТРИЗУБ" — ІТАЛІЙСЬКИЙ СК 9:0

Філядельфія, 6-го березня. До цих змагань з циклу гор за Чашу ЗДА проти мистця стейтів Меріленду і Дистрикту Колюмбії виступила дружина „Тризуба" у складі: Тарнавський, Бородяк, Ватсон, Микицей, Луна, Аяля, Яковина, Мендез, Бенітез, Ферейра, Ваґнер. Ворота для Тризуба здобули: Ферейра — 3, Яковина і Бенітез по 2, Ваґнер і Мендез.

„Тризуб" заграв багато краще, як можна було сподіватися після довгої зимової перерви. Дуже добре заграв на лінії помочі Луна. Більше життя і амбіції виявив Бенітез. Тарнавський виловив притомно декілька небезпечних стрілів. На всіх 300 глядачів було більше як третина італійців та інших чужинців. При такій мізерній піддержці громадянства не зможе „Тризуб" продовжувати своєї корисної праці, яку він досі впродовж ряду років. Це важна справа, тимбільше, що наспіли з достовірних джерел вістки про наради групи американських фінансистів, які добачають будучність і добру інвестицію гроша у футболі. Зацікавлення цих кол футболом настільки поважне, що вони вже не дискутують, чи зайнятися футболем, тільки — коли і як це зробити.

Я. Татомир

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 12-го БЕРЕЗНЯ 1966 р.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 182 відділ о год. 6-ій веч. в залі Укр. Правосл. Церкви при 45-47 Говп Аве., Пассейк, Н. Дж. — Управа.

НЕДІЛЯ, 13-го БЕРЕЗНЯ 1966 р.

МЕНВИЛ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка — 349 Відд. о год. 3-ій по пол. в домі Михайла Ґабера при вул. Вашинґтона в Менвил, Н. Дж. Проситься всіх членів прибути. — І. Гнідь, секретар.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Збірка вкладок членів Б-ва св. ап. Петра і Павла 102 Відд., зараз по співаній Сл. Божій в церковній залі св. ап. Петра і Павла, 2280 W. 7th. — І. Попович, предс., Г. Голубець, кас., М. Бобечко, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 75 Відд., о год. 1-ій по пол. в залі УНДому при вул. Мартин. Проситься членів прибути та заплатити свої вкладки, а довгуючих вирівняти свої залеглості. — С. Леськів, рекордовий секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори і збирання членських вкладок Б-ва св. І. Хрестителя — 76 Відд. в Укр. Кат. Школі при Сенфорд Еве. Члени, які не вирівняють своїх залеглих вкладок, будуть суспендовані. — М. Деметчук, предс., В. Салабун, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ

ТАРЗАН, ч. 5 588. Горили переслідують...

Змушуючи Белу, щоб ішов за ним, Тарзан ніс Тайше до згаданого виходу.

А тоді під заслоною лявіни з диму вони поспішили до тунелю в горах.

Але охоронна хмара скоро розійшлася, і орда розлючених горил поновила переслідування.